

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg synes, det var meget passende, at Fremskridtspartiets ordfører kom med en kort historisk redegørelse for, hvordan realrenteafgiften i virkeligheden blev vedtaget. Det, som jeg synes man også skal lægge mærke til, er, at på trods af det stigende provenu og på trods af, at ingen regeringer, siden realrenteafgiften blev indført, har forsøgt at afskaffe den igen, er opsparingskvoten i det danske samfund steget. Så det kan jo ikke være så forfærdelig slemt med den realrenteafgift, når det faktisk viser sig, at opsparringen er større, end den har været i mange, mange år.

Fra radikal side hilser vi velkommen, at der er nogle klargørelser vedrørende overgangsreglen for gammel og ny opsparing, og at der nu også er en klargørelse af realrenteafgiften af rene risikoforsikringer, som ikke skal finde sted, fordi der ikke er knyttet nogen fradragsordning til denne type forsikringer. Vi synes, det er i orden, at der er klare linjer, og det vil sige, at hvis der er fradrag, er der også en realrenteafgift, og at hvis der ikke er det ene, er der heller ikke det andet.

Endvidere er der også en tiltrængt afklaring af de uklarheder, der hidtil har været i forbindelse med investeringbeviser.

Om ændring nummer 2, indførelse af en værnregel om realrenteafgift af aktieudbytte fra visse obligationsbaserede aktieselskaber, må vi sige, at det jo er et forsøg på at lukke et hul og modgå en omgåelsesmulighed, som man kan forudse vil blive benyttet af selskaber i den kommende tid. Derfor synes vi, det er i orden, at der nu kommer en værnregel, som træder i kraft den 1. januar 1996, så de virksomheder, der havde tænkt sig at benytte sig af denne mulighed, ved, hvad der venter dem, og derfor er vi tilfredse med denne værnregel.

Det er altså ikke en skærpelse af beskatningen; det er en bibeholdelse af den beskatning, vi har i forvejen, og en lukning af et hul, og det billiger vi fuldt ud.

Frank Aaen (EL):

Der er et stort flertal her i Folketinget, som holder fast i, at der skal være fradrag for indbetalinger til pensionsordninger. Men som det også er sagt, er det logisk at have en realrenteafgift i den anden ende, og det må vi sige at der selvfølgelig er en vis form for logik i.

Det, jeg bare synes der mangler en logisk forklaring på, er, hvorfor vi overhovedet har det

problem, som dette lovforslag omhandler. For problemet er jo, at der blev lavet nogle overgangsregler, og at investeringer i aktier blev begunstiget.

Var det ikke på tide at gøre sig den overvejelse, om det er en rimelig brug af vores penge, at vi begunstiger investeringer i aktier? For det er jo sådan set det, det drejer sig om. Dels begunstiger vi dem, der var så heldige at komme ind i en pensionsordning før 1983. Det er den ene gruppe. Og den anden gruppe er dem, der begunstiges i forbindelse med investeringer i aktier.

Nu tales der så meget om en kvart milliard kr., og hr. Flemming Hansen var før oppe og sige, at det her var endnu en stramning, osv. Jamen hvad koster begunstigelserne af aktieinvesteringer, og hvad koster begunstigelsen af dem, der havde pensionsopsparing før 1983? Hvad koster det egentlig talt? Det kostede i 1993 statskassen 20 mia. kr.! 20 mia. kr. var det provenu, der gik tabt ved, at vi har de her undtagelser, som der så kommer en lille lap på fra skatteministerne.

Jeg skal sige med det samme, at vi selvfølgelig støtter den lille lap – naturligvis gør vi det – men i virkeligheden synes vi, at vi burde tage en drøftelse af, om det er fornuftigt, at vi i en skat, som alle på nær Fremskridtspartiet er enige om det rimelige i, har et kæmpestort hul, der hvert eneste år koster statskassen 20 mia. kr. Det synes jeg ville være en meget vigtig debat at tage fat i.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (FP):

Det kunne være interessant at få efterprøvet det udsagn, der kom fra Enhedslistens ordfører her til sidst, om det virkelig er således i dagens Danmark, at Fremskridtspartiet er ene om at være modstander af den her afgift på opsparing, for går vi tilbage i historien og ser på den debat, der var omkring realrenteafgiftens indførelse, var forholdet et andet; det kunne være interessant at se på.

Når jeg bad om en kort bemærkning, var det egentlig, for at fru Elisabeth Arnolds udsagn ikke skulle stå alene; det drejer sig om udsagnet om, at folk jo alligevel sparer op, så hvorfor begynde at afskaffe realrenteafgiften? Det går jo meget godt, folk sparer jo op.

Blot for at det skal fremgå af bøgerne, vil jeg gerne gøre opmærksom på, at det i hvert fald ikke er en opfattelse, Fremskridtspartiet kan dele. Det kunne jo være, at folk sparer op, fordi